

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.3.2019
COM(2019) 109 final

2019/0059 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji
do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki, i uchylająca decyzję
10840/14**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na corocznych posiedzeniach Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) w latach 2019–2023, w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki

Celem Konwencji o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (konwencja CCAMLR) jest ochrona, w tym racjonalne wykorzystanie, żywych zasobów morskich Antarktyki, które są częścią ekosystemu Antarktyki. Konwencja weszła w życie dnia 7 kwietnia 1982 r.

Unia¹ i szereg jej państw członkowskich² są umawiającymi się stronami konwencji CAMLR.

2.2. Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki

Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) jest organem ustanowionym przez konwencję CCAMLR w celu przyjęcia środków zapewniających ochronę żywych zasobów morskich Antarktyki, w tym ich racjonalne wykorzystanie. W tym celu formułuje ona, przyjmuje i zmienia środki ochrony na podstawie najlepszych dostępnych dowodów naukowych. Takie środki mogą stać się wiążące dla Unii.

Jako członek CCAMLR Unia jest uprawniona do udziału w podejmowaniu przez nią decyzji i głosowaniu w ich sprawie. CCAMLR podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

2.3. Decyzje CCAMLR

Posiedzenia CCAMLR odbywają się co najmniej raz w roku. CCAMLR przyjmuje środki ochrony na podstawie najlepszych dostępnych informacji naukowych, które regulują wykorzystanie żywych zasobów morskich Antarktyki.

Zgodnie z art. IX.6 konwencji CCAMLR członkowie są zawiadamiani o środkach natychmiast po corocznych posiedzeniach, a środki stają się wiążące 180 dni później. Członkowie, którzy zgłoszą sprzeciw wobec takiego środka w terminie 90 dni od zawiadomienia, nie są tym środkiem związani.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na corocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie na dwóch etapach. Decyzja Rady określa podstawowe zasady i kierunki stanowiska Unii w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego corocznego posiedzenia w drodze nieoficjalnych dokumentów Komisji, które są przedmiotem dyskusji w ramach grupy roboczej Rady.

¹ Decyzja Rady 81/691/EWG (Dz.U. L 252 z 5.9.1981, s. 26).

² Do konwencji przystąpiły następujące państwa członkowskie: Belgia (1980 r.), Finlandia (1989 r., lecz nie jest członkiem CCAMLR), Francja (1980 r.), Niemcy (1980 r.), Grecja (1987 r., lecz nie jest członkiem CCAMLR), Włochy (1989 r.), Niemcy (1990 r.), Polska (1980 r.), Hiszpania (1984 r.), Szwecja (1984 r.) i Zjednoczone Królestwo (1980 r.).

W przypadku CCAMLR podejście to wdrożono decyzją Rady 10840/14 z dnia 25 czerwca 2014 r. określającą stanowisko Unii na forum CCAMLR na lata 2014–2018. Decyzja zawiera ogólne zasady i kierunki działań, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę CCAMLR. Ponadto na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia standardowy proces doprecyzowania z roku na rok stanowiska Unii.

W decyzji 10840/14 przewidziano dokonanie przeglądu stanowiska Unii przed corocznym posiedzeniem w 2019 r. Niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum CCAMLR na lata 2019–2023, zastępując tym samym decyzję 10840/14.

W decyzji 10840/14 uwzględniono zasady i kierunki działań nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013³, jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa⁴. Ponadto stanowisko Unii zostało w niej dostosowane do traktatu lizbońskiego.

Obecna modyfikacja uwzględnia, w kontekście skutków rybołówstwa, komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”⁵ oraz wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”⁶ i konkluzje Rady w sprawie tego wspólnego komunikatu⁷.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁸.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

CCAMLR jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie konwencji CCAMLR.

Akty, które ma przyjąć CCAMLR, to akty mające skutki prawne. Są one wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. X.6 konwencji CCAMLR i – jako że decyzje CCAMLR mogą uzupełniać, zmieniać lub zastępować obowiązki ustanowione

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁴ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁵ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

⁶ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

⁷ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

⁸ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

w obowiązujących przepisach UE – mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁹;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa¹⁰;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi¹¹;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 600/2004 ustanawiające niektóre środki techniczne stosowane do działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki¹²;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki¹³; oraz
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1035/2001 ustanawiające system dokumentacji połowów dla *Dissostichus spp*¹⁴.

Planowane akty nie uzupełniają, ani nie zmieniają ram instytucjonalnych konwencji CCAMLR.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które mają znaleźć odzwierciedlenie w tym stanowisku.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ma zastąpić decyzję Rady 10840/14, która obejmuje lata 2014–2018.

⁹ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

¹¹ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

¹² Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 1.

¹³ Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16.

¹⁴ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 1.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY**dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki, i uchylająca decyzję 10840/14****RADA UNII EUROPEJSKIEJ,**

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 81/691/EWG¹⁵ Wspólnota Europejska zawarła Konwencję o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (konwencja CCAMLR), która weszła w życie dnia 7 kwietnia 1982 r. i ustanowiła Komisję do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR). Belgia, Francja, Niemcy, Włochy, Polska, Hiszpania, Szwecja i Zjednoczone Królestwo również są umawiającymi się stronami konwencji CCAMLR. Finlandia, Grecja i Niderlandy są umawiającymi się stronami konwencji CCAMLR, lecz nie są członkami CCAMLR.
- (2) Zgodnie z art. IX.1 konwencji CCAMLR, CCAMLR jest odpowiedzialna za przyjmowanie środków ochrony na swoich corocznych posiedzeniach mających na celu zapewnienie ochrony żywych zasobów morskich Antarktyki, w tym ich racjonalnego wykorzystania. Takie środki mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹⁶ stanowi, że Unia musi zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia

¹⁵ Decyzja Rady z dnia 4 września 1981 r. w sprawie zawarcia Konwencji o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (Dz.U. L 252 z 5.9.1981, s. 26).

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”¹⁷ oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu¹⁸ propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”¹⁹ odnosi się do konkretnych środków mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.
- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach CCAMLR w latach 2019–2023, ponieważ środki CCAMLR w zakresie ochrony będą wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008²⁰; rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009²¹; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403²²; rozporządzenie Rady (WE) nr 600/2004²³; rozporządzenia Rady (WE) nr 601/2004²⁴ i rozporządzenia Rady (WE) nr 1035/2001²⁵.

¹⁷ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

¹⁸ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

¹⁹ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

²⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

²¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylecia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

²³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 600/2004 ustanawiające niektóre środki techniczne stosowane do działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 1).

²⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16).

²⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1035/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające system dokumentacji połowów dla *Dissostichus spp.* (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 1).

- (7) Obecnie stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach CCAMLR, jest określone w decyzji Rady 10840/14²⁶. Należy uchylić decyzję 10840/14 i zastąpić ją nową decyzją obejmującą lata 2019–2023.
- (8) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze objętym konwencją CCAMLR oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami CCAMLR lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach CCAMLR, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia CCAMLR w 2024 r.

Artykuł 4

Decyzja 10840/14 z dnia 25 czerwca 2014 r. traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

²⁶ Decyzja Rady z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć, w imieniu Unii, na forum Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR).